

Jeden projekt sa skončí, ďalší začína

Máj roku 2004 sa zapíše zlatými písменami do pamäti žiakov a učiteľov Gymnázia v Šahách. V čase od 2. tohto mesiaca sa dvaja pedagógovia, traja študenti školy a jeden rodič zúčastnili na záverečnom projektovom stretnutí programu Socrates-Comenius v Taliansku.

Po troch rokoch práce plnej plánovania, vytvárania produktov a cestovania nadíšiel čas na uskutočnenie záverečného stretnutia, organizátorom ktorého bola koordinačná škola INSTITUTO STATALE MAGISTRALE F. ANGELONI v Terni, 120 tisícovom meste severne od Ríma. Naša škola bola zastúpená v osobe p. riaditeľky **Mgr. Márie Zolcerovej** /garantky projektu/ a Alexandrom Harnom /koordinátorom projektu/. Na stretnutí boli tiež prítomní traja študenti – **Petra Hrtánková**, **Michal Cmarko** a **Ondrej Baláž**, ktorí prispievali v oblasti hudby, spevu a tanca k naplneniu projektových cieľov. Róbert Majoroš v rámci sponzorovania projektu veľkoryso zabezpečil prepravu na svojom minivane.

Zážitky a postrehy z tohto stretnutia vyjadrila „v správe očami študentov“ **Petra Hrtánková**, študentka III. roč.

„Vďaka projektu Socrates som sa spolu s mojimi dvoma spolužiakmi mohla zúčastniť týždenného pobytu v Taliansku. Posledné dva dni pred odchodom boli stresujúce, na každého z nás dopadala cestovná horúčka. Zostávalo už len nakúpiť zásoby, pobaliť veci, skontrolovať pasy... a naša cesta mohla začať.“

Náš odchod bol naplánovaný zo Šiah, kde na nás čakalo auto spolu so »šoférom« pánom Majorošom. Keď sme sa »nasáčkovali« do auta a naložili aj všetku batožinu, harmoniku, potraviny, suveníry, cesta sa už naozaj mohla začať. Plán cesty: Rakúsko – Taliansko. Prvé sklamanie nastalo hneď na hraniciach, keď sme zistili, že hoci sme už v EÚ, prechod cez hranice sa takmer nezmenil, je stále zdĺhavý. Cesta trvala približne jeden deň a všetky zastávky stáli za to.

Najdlhšie sme po ceste stáli v Benátkach, kde sme hneď po vystúpení z auta vnímali úžasné prostredie, architektúru, atmosféru. Strávili sme tam pár skvelých hodín, počas ktorých sme sa poprechádzali úzkymi uličkami, spravili pár fotografií a nakúpili prvé pohľadnice. Nebolo však všetko vždy len hladké. Úsmev z tváry sa nám vytratil, keď sme zistili, že pán profesor Harna stratil buzolu a my sme už len blúdili po Benátkach. Divili by ste sa, ale po čase sa zistilo, že ju má vo vrecku. Nevadilo nám, že sme v Benátkach pobudli dlhšie. Nebolo nám síce v tých chvíľach všetko jedno, ale aspoň sme videli aj to, čo sme si ani nenaplánovali /napr. väzenie/.

Z Benátok naša cesta smerovala do Terni, kde sa všetko, vrátane nášho pobytu malo odohrávať. Dorazili sme ta až ráno a keďže sme boli všetci unavení /hoci ja som väčšinu cesty odspala/, auto sme odstavili na parkovisku a trochu sme si oddýchli. Vyčerpávajúce to muselo byť

hlavne pre vodiča, ale je super, že práve vďaka nemu sme videli to množstvo krásnych miest. Po príchode do Terni som sa netešila, prišli zdravotné problémy. Kŕče z cestovania som mala ešte dva-tri dni, takže sme navštívili v Terni aj domáceho lekára. (Prepáčte za problémy, pani riaditeľka.)

Keď sme sa vyspali /v aute/, už bol deň, takže sa nám aj ľahšie podarilo nájsť školu. Tam nás čakali profesori. (Čakali ako čakali. Skôr to vyzeralo, že nikto ani nevedel, že majú prísť nejakí Slováci, a tak vyzeralo aj privítanie.) My študenti sme ta išli s vedomím, že budeme bývať v hoteli spolu s profesormi, ale to nám vyvrátila koordinátorka projektu Rosella, keď nám oznámila, že nás čakajú v rodinách. Veľmi sa nám jej nápad nepáčil. Boli sme plní obáv, strachu, hrôzy, no nakoniec sme odchádzali veľmi spokojní. Starostlivosť o nás bola viac ako úžasná. Ja som bývala u Mariangely, Mišo s Ondrejom u Evy. Pripravovali nám úžasné raňajky a večere, veľa dobrôt a ovocia a starali sa o nás naozaj ukázkovo. Vybavenie domov bolo na úrovni. Boli to väčšinou novostavby a bolo normálne, že v rodine mali štyri nové autá a deti nad 14 rokov mali skútre. Taliani /aspoň tí naši/ boli naozaj pozorní, veľmi milí a starostliví.

Program zahŕňal množstvo výletov do okolia, no mne sa najviac páčili vodopády Cascada de Marmore, ktoré sú tretie najväčšie na svete. Prijal nás aj primátor mesta Terni. Ochutnali sme pravú taliansku pizzu, špagety, ale aj ľahké talianske víno, sladkosti. Pravdu povediac, nevedela by som si zvyknúť. Slovenská kuchyňa je slovenská kuchyňa.

Dosť sme sa obávali jazykovej bariéry, no nakoniec sme sa predsa dohodli na anglicky. Aj v tomto nás tento výlet obohatil. Mladí, u ktorých sme bývali, nás oboznámili so životom mládeže v Terni, ukázali nám nočný život a počas nášho pobytu v Terni nám venovali každú voľnú chvíľku. Rodičia študentov, u ktorých sme bývali, boli takí dobrosrdeční a pozorní, že sme si ani nevšimli rozdiel medzi nimi a vlastnými rodičmi. Naše poďakovanie by malo patriť aj Národnej kancelárii, vďaka ktorej sme mohli vycestovať aj my – študenti.

Cestou späť sme sa zastavili ešte v Ríme, čo samo o sebe bolo obrovským zážitkom. Určite nám zostane veľa fotiek a krásnych spomienok.

Najskôr sme sa báli, že si nezvykneme a budú to dni plné trápenia, ale keď sme sa ľúčili, bolo nám ľúto, že už odchádzame. Šťastné úsmevy sa nám vrátili, keď sme po prekročení hraníc opäť počuli slovenčinu a videli známe tváre.“

Do projektu s názvom **Etnický pluralizmus u európskej mládeže** sa naša škola zapojila v roku 2001 spolu so školami z Českej republiky, Dánska, Grécka, Írska, Litvy, Portugalska, Rumunska, Španielska a Talianska.

Program **Socrates-Comenius** je akčný

plán založený Európskou úniou v oblasti vzdelávania s cieľom posilniť jej európsku dimenziu na všetkých úrovniach. Podporuje také aktivity, ako medzinárodné výmenné akcie, podpora štúdia cudzích jazykov, používanie moderných technológií a porovnanie vzdelávacích systémov členských krajín EÚ.

Projekt, ako to vyplýva z jeho názvu, je prierezom všetkých oblastí kultúry, od spevu a tanca až po prípravu typických jedál. Výsledné produkty boli vyhotovené vo forme videa a CD nahrávok, brožúr, plagátov, kalendárov, divadelného predstavenia, koncertného vystúpenia, ľudových tancov a piesní, ľudových tradícií a osláv, receptov špeciálnych jedál atď.

Naša škola sa zamerala v prvom roku na naše ľudové tance a piesne výsledným produktom bola video a CD nahrávka slovenských ľudových piesní v interpretácii našich študentov, spevník ľudových piesní v interpretácii našich študentov a spevník s anglickým prekladom piesní.

V druhom roku sme sa zamerali na nácvik ľudových piesní všetkých participujúcich krajín. Výsledným produktom bola CD nahrávka a trojjazyčný spevník

V treťom roku naši študenti zamerali svoje aktivity na vydanie dvojjazyčnej brožúry, ktorá obsahuje legendy predstavujúce ženy v hlavnej úlohe zo všetkých participujúcich krajín.

Program záverečného stretnutia, ktorého sa zúčastnili predstavitelia všetkých zapojených škôl, zahŕňal návštevu múzea, galérie, archeologických vykopávok, ľudových osláv, prehliadky pamätihodností Peruggie a Ríma s cieľom získať ďalšie informácie o kultúre.

Workshopy boli zamerané na prezentovanie a zhodnotenie výsledných produktov každej participujúcej školy, na súhrnné analyzovanie produktov za trojročné obdobie, ako aj na prípravu záverečnej správy.

Prijatie u primátora mesta a vedúcej odboru školstva regiónu Umbria je dôkazom o prestížnom postavení projektu a jeho prepojenia s miestnou komunitou a predstaviteľmi verejného života.

Náš pobyt v Taliansku zavŕšila návšteva Ríma, kde okrem stretnutia s predstaviteľmi Talianskej národnej agentúry Socrates-Comenius Indire Direction sme si mohli pozrieť pamätihodnosti mesta.

Účasť na tomto záverečnom stretnutí priniesla okrem skvelých zážitkov, nových kontaktov, poznatkov a informácií aj skúsenosti, ktoré budeme môcť uplatniť pri ďalších projektových prácach. Čaká nás ešte vypracovanie záverečnej správy, ktorá bude obsahovať všetky aktivity, mobility, výsledné produkty až po ich hodnotenie a šírenie, ale sa už tešíme na ďalší 3-ročný projekt program Socrates-Comenius pod názvom **Culturalis**, ktorý odštartuje naša škola v septembri 2004.

Alexander Harna
koordinátor projektu